

Cortines de foc per ambdós bàndols entre Brunete, Villanueva del Pardillo i Villanueva de la Cañada

Es preveu la desfeta de l'enemic al front de Brunete

Madrid, 24. — A punta de dia els facciosos han iniciat un violent atac d'artilleria pel front de Brunete. Després de canonejar les nostres línies avançades, han format una espècie de cortina de foc al llarg de la carretera des de Villanueva del Pardillo fins a Brunete, amb el propòsit, sens dubte, d'entorpir l'evacuació de ferits i el proveïment de l'exèrcit popular. Per la seva part, l'artilleria republicana ha respost a l'atac amb la mateixa intensitat i s'ha entaulat un dels més violents duels d'artilleria que s'ha conegut.

El matí, vint-i-cinc trimotors enemics han bombardejat les línies de l'exèrcit popular, amb escàs resultat. Donada la intensitat del canoneig i bombardeig, tot fa suposar que l'enemic té el propòsit de llançar-se a un atac a fons. En aquest cas, els traidors seran ben rebuts.

Podem assegurar que en aquesta acció els rebels fracassaran, com han fracassat en les precedents. Ens hem retirat a les onze sense que l'enemic hagi aconseguit ni un dels seus objectius.

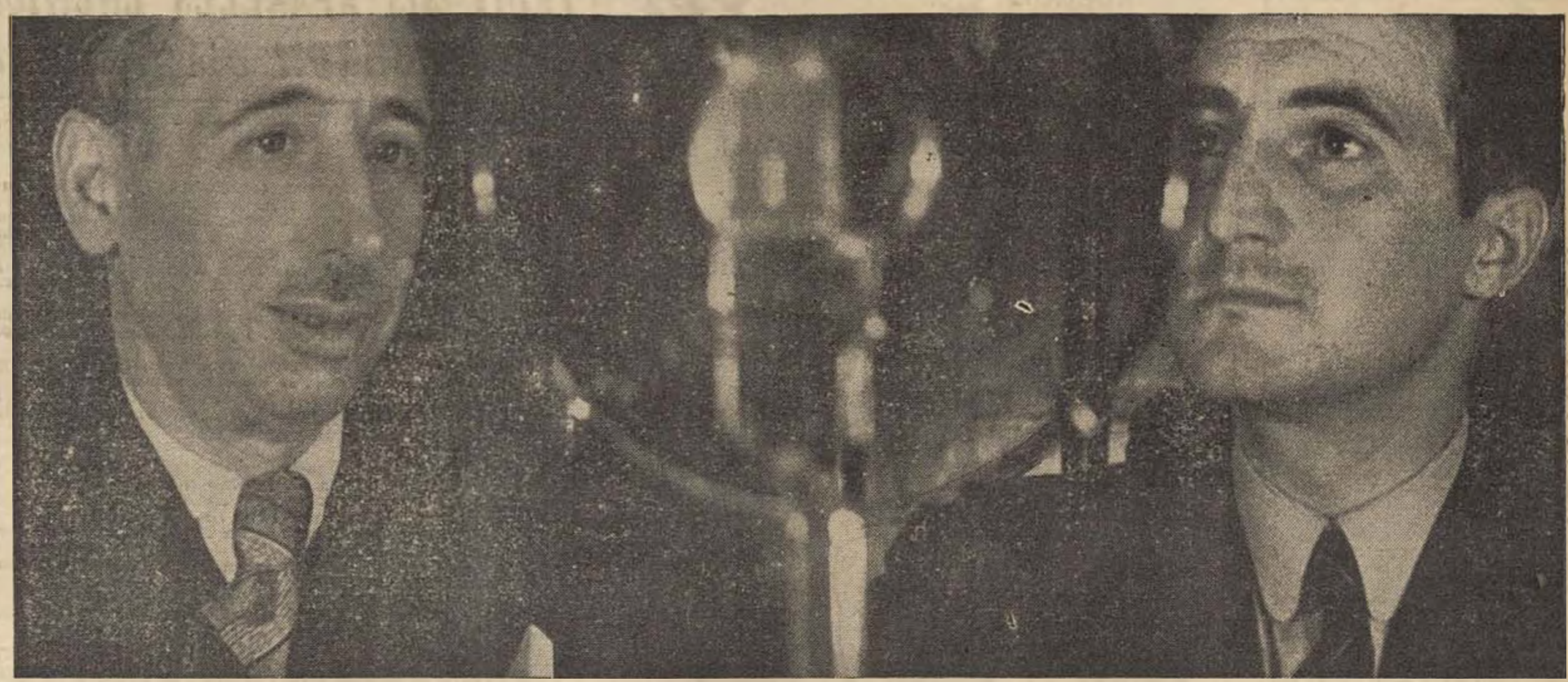
En l'ur atany destructiu les hostes de Franco llancen nombroses granades incendiàries contra les cases de Brunete, Villanueva del Pardillo i Villanueva de la Cañada. Impossibles per a recuperar el que han perdut, també llancen granades incendiàries per a destruir les collites, però han arribat tard, perquè en quasi tots aquests camps els mateixos soldats de la República s'han dedicat a recollir-les i ja es troben en lloc segur.

En retirar-nos, a pocs metres del cotxe escolar, una granada de l'enemic, que no fa més que emplenar-nos de sang.

La lluita continua amb enorme violència, car els rebels pretenen rompre les nostres línies. Els soldats de la República resisteixen, que és la consigna que han rebut.

S'ha dit que si en sis dies els rebels no aconsegueixen llur propòsit, podien considerar-se derrotats. La derrota, doncs, està en porta.

Dos Presidents, al micròfon

A les nou del vespre d'ahir, el President Aguirre s'adreça per ràdio al poble de Catalunya. Abans, el President Companys pronuncia un parlament de salutació al primer magistrat del poble basc, exaltant la lluita que Catalunya i Euzcadi menen per la llibertat. El President Aguirre comença el seu discurs fent una vibrant afirmació de l'existència d'Euzcadi. «Els pobles — digué — moren únicament per indignitat o bé per deshonra». Recordà a continuació les hores tràgiques de Bilbao, magnificades per la conducta heroica dels bascos. Finalment, Aguirre evocà la figura de Francesc Macià i incità el poble català a mantenir-se unit a l'entorn de la seva memòria i a seguir fidelment les consignes del President Companys. Les paraules dels dos Presidents obriren anit un profund solc en les ones i en els esperits de Catalunya. (Foto Centelles.)

PESSIMISME A PARIS PER LA SORT DEL COMITÈ DE LONDRES

ALEMANYA I ITALIA ACUSEN FRANÇA D'ENVIAR A ESPANYA SOLDATS DE LA LEGIO ESTRANGERA

Els països feixistes vo en preparar l'opinió pública per a trametre a Franco deu divisions d'exèrcit

CORBIN

Al sud del Teix, els facciosos han sofert nombrosíssimes baixes

L'esquizofrènia mussoliniana

Està molt enfadat perquè no reconeixen la bel·ligerència al seu amic de Salamanca i fa un seguit de cabrioles sobre "realismes i ficcions"

Ataca la S. de N., però hi roman

I fa un pinyol final en dir que, un dia, aquestes irrealitats i sofismes seran escombrats per la realitat

Roma, 24. — Sota el títol de «Realitats i ficcions», el periòdic «Il Popolo d'Italia» publica aquest matí un article de Mussolini que constitueix un gest polític internacional de gran abast. Als cercles polítics italians es concedeix a l'article una gran importància. L'interès amb què ha estat assenyalat abans de la seva aparició, el fet que tots els periodistes hagin estat invitats a reproduir-lo i que se li hagi donat la més gran difusió, indica que es compta amb aquesta exposició personal del cap del Govern italià per a aclarir la conferència de Londres sobre Espanya.

Mussolini, seguint l'exemple de la guerra amb Etiòpia, oposa el realisme a la ficció, els interessos a les teories. Recorda el cas de les reparacions imposades a Alemanya, el dels deutes de guerra el mateix que la igualtat de principis dels Estats adherits a la S. de N. i especialment la conquesta africana en la qual «l'Itàlia donà mostres d'empirisme pràctic».

No obstant, el mateix que durant la guerra africana, l'Itàlia no se separà de la S. de N., res no indica que les actuals declaracions de Mussolini annul·lin un gest definitiu.

Diu l'article: «Haurà de morir Europa en el sudar de les seves ficcions? De 20 anys ençà Europa està governada, encadenada per les ficcions que subsisteixen a tot esdeveniment històric. Hi ha la ficció de la possibilitat de pagar els deutes de guerra i — especialment per a Alemanya — la xifra astronòmicament esbalzadora de milers de milers de milions. Es crea un òrgan que cultiva i reproduïx la ficció i fa l'apologia d'allò, com a mètode i pràctica: és la S. de N. Fins i tot la seva universalitat és una ficció, ja que hi falten grans nacions. El principi d'igualtat dels

Madrid, 24. — Des de primeres hores del matí la tranquil·litat ha estat gran a tots els sectors propers a Madrid.

Els facciosos no han donat senyals de vida i s'han limitat a defensar-se en aquelles ocasions en què les nostres forces els han atacat per mitjà del que se'n diu atac de foc. Això s'ha produït amb més intensitat a la carretera d'Extremadura i Pont dels Francesos.

Al front de Guadalajara s'ha intensificat moltíssim el canoneig, especialment al sector de l'esquerra de la carretera general d'Aragó. Valfermoso de las Monjas ha sofert un intens bombardeig per part dels canons facciosos, per bé que no ha produït els efectes que els rebels perseguïen.

Un atac de l'invasor sobre les nostres posicions a les proximitats de San Bartolomé de Plasencia ha estat rebutjat per les nostres forces.

Al sector de la serra també hi ha hagut intens canoneig, especialment sobre les posicions enemigues d'El Espinar i San Rafael, així com les del port de Navacerrada i Brunete. L'enemic ha desencadenat un violentíssim atac aquest matí. Sens dubte tractava d'isolar, sense haver-

LLUIS COMPANYS, davant el micròfon

Parlarà sobre «AJUT CATALA»

Aquest vespre, a un quart de deu, i davant les emissores de ràdio, l'Honorable President de Catalunya, Lluís Companys, disertarà sobre la institució «AJUT CATALA»

HA MORT UN VELL PERIODISTA FRANCES

Paris, 24. — Anit morí Henry Simon, director del periòdic «L'Epoque», un dels fundadors de l'Echo de Paris i actualment president de la Federació de periòdics francesos.

Vaixells britànics han entrat als ports asturians

Bayona, 24. — Notícies de Santander a l'agència Reuter indiquen que diversos vaixells britànics

Foc d'artilleria

COMUNICAT D'AQUEST MATÍ DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Foc d'artilleria a diversos sectors del front sense conseqüències per la nostra part.

El cap del Govern a Madrid

València, 24. — Ha sortit cap a Madrid, el cap del Govern.

500.000 xinesos i 30 avions han penetrat a Hopei

Toquio, 24. — L'Agència Domei diu haver rebut un telegrama de Kang-Hai, en el qual s'afirma que els efectius del Govern central que penetren a l'Hopei meridional s'eleva a 500.000 homes, o sigui, vuit divisions, ajudades per 30 avions.

FRANÇA PROTESTA ENERGICAMENT D'AVANT BERLIN

Berlin, 24. — Mr. André François Poncet, ambaixador de França, s'ha dirigit avui al Wilhelmstrasse on ha protestat contra la publicació, per part de certs diaris alemanys, d'una notícia que anuncia que un nombre contingent de soldats i oficials de la legió estrangera francesa ha estat enviat a Espanya per a lluitar al costat del Govern de la República.

En absència del baró Von Neurath, que actualment es troba a la seva residència d'Unter den Eichen, ha parlat amb M. Weissacker, director polític del ministeri d'Afers Estrangers del Reich.

La protesta de l'ambaixador de França ha estat d'una energia extrema.

DIVERSOS

A la plaça de la Universitat han topat dos tramvies i han resultat ferits Antoni Rosell Sales, de 19 anys i Ramon Vidal Badena, de 30 anys.

Ambdós han passat al Clínic on el Rosell ha mort a les poques hores d'èsser hospitalitzat.

Han estat posats a disposició del jutjat Antoni Vinyó Mir i Antoni Olivella Gasi, acusats d'evasio de capitals. Se'ls ha trobat un xec d'un milió de pessetes i 100.000 més en argent i billetes que tractaven de passar a França. Sembla que actuaven en combinació amb un agent de Duane.

A la muntanya del Tibidabo han estat trobats uns ossos humans calcinats, els quals han estat posats a disposició del jutjat.

Ha estat lliurat al Tribunal d'Urgència, Joan Doménech, botiguier del carrer de López d'Ayala.

Als proximitats del pantà de Vallvidrera ha estat trobat penjat d'un arbre el cadàver de Josep Mir Valent, de 28 anys. S'ignoren les causes que l'impulsaren a posar fi a la seva vida.

Per jutge especial senyor Bertran de Quintana ha estat dictat el processament contra Joan Barrios Calderero, fuster del cementiri de Terrassa, i s'ha ordenat en canvi l'alliberament de la seva muller.

Trim notícies que en aquest assumpte dels cementiris clandestins s'han practicat noves detencions.

Al Passeig de Pujades, número 6, l'empleat municipal Joan Carreras, de 65 anys, estava fent gimnàstica en un trapezi i, en trencar-se aquest, ha resultat amb una gravíssima ferida al cap, pel qual motiu ha estat hospitalitzat.

Han estat posats a disposició del jutjat Joan Pagés Soler i Doménech Montserrat Camp, acusats d'activitats feixistes i de recollir diners per al Socors Blanc.

Ha tornat de València el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya, senyor Pau Gómez, el qual ha sabut aquest matí els periodistes que ha informat a la Delegació de l'Estat.

En una casa de Ripoll els agents de l'autoritat han trobat tres amples plenes de monedes d'or, les quals seran lliurades a la Delegació d'Hisenda.

La policia ha posat Pere Gelabert a disposició del jutge especial per haver pres part en els últims fets de Granollers. Se'l considera com a un dels principals participants en aquella feta, i a més, en un magatzem de la seva propietat, es trobaren una gran quantitat d'armes, munició i explosius. Contra ell s'ha dictat acte de processament i de presó sense fiança.

Al carrer de Mallorca Joan Munyola Montorió sentí com un guardia d'Assalt s'acomiadava d'una dona d'edat avançada. Això li sembla contrarrevolucionari que després d'accompanyar forment l'agent de l'autoritat l'agredís, pel que aquest portarà a la seva detenció i portar-lo al Palau de Justícia, on restarà fins que sigui jutjat pel Tribunal Popular.

PARC DE MONTJUIC

Diumenge, 25 de juliol del 1937 (tarda)

FESTIVAL MONSTRE

a profit d'AUT CATALA, organitzat pel

COMISSARIAT DE PROPAGANDA

DE LA GENERALITAT

amb la col·laboració dels Casals d'E. R. de C. i les Jovenuts d'Esquerra Republicana d'Estat Catala.

A les quatre, al Passeig del Gran Brollador:

PART DEDICADA ALS INFANTS

Cobles Popular, Empordà i 30a. Divisió - Cobla de Graellera - Sardanes, Músics i Cavallers d'Olot - Focs Japonesos - Pallassos - Grup Infantil Universitari, Vol d'ocells, Valleta de Gràcia i Gavines

A les cinc, a la Plaça del Petit Brollador, (entre els Palaus núm. 1 i 2)

FESTA DE LA CANÇO, DE LA MUSICA I DE LA DANSA

Orfeons: Martinenc, Santa, Gracienc, i Català.

Esbaris: Català, Santa, Montserrat, Barcino, i Kolikore.

Federació Cors de Clavé: Sagetes Roges.

Colla «Florida» - Xiquets de Valls - Colla «Roses i Clavells».

Orfeons: Martinenc, Santa, Gracienc, i Català.

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

NOTA: Per a donar a tan magnífic festival, tot el rellieu que mereix, funcionaran les AIGÜES I GRAN BROLLADOR.

PREU POPULAR. ENTRADA: 1 PESSETA

Anit, tres trimotors facciosos bombardejaren Tortosa

Quatre morts i vint-i-set ferits

Tortosa, 24. — Moments abans de dos quarts de nou d'ahir, a la nit, apareguren damunt la nostra ciutat tres trimotors facciosos, els quals llançaren damunt la nostra ciutat llur mortífer carregament. Els avions facciosos es vieren obligats a elevar-se a gran alçada, davant del foc de les nostres bateries, que han actuat energicament.

Per efectes de la metralla han mort quatre persones i han resultat ferides vint-i-set més. Algunes bombes han caigut damunt d'humils habitacles i destruïren set o vuit cases. El vènat, amb gran serenitat, s'ha dedicat a atendre els ferits, mentre el foc de les bateries perseguia els avions. Aquests, poc després, fugiren en direcció al mar.

Sis morts i trenta-set ferits en el bombardeig d'ahir a Tortosa

Tortosa, 24. — Ampliant notícies del bombardeig de que fou objecte, la passada nit, aquesta població per part de tres trimotors facciosos, podem afegir que les cases destruïdes han estat nou.

El nombre de morts és de sis i de trenta-set el de ferits. Tres dels morts i catorze dels ferits eren guardies de Seguretat.

Els que sortiran demà per al Treball Voluntari

Demà, diumenge, els allistats a l'Oficina de Treball Voluntari de la Generalitat de Catalunya com a preses entre els números del 3.000 al 3.500, hauran de presentar-se per tal de sortir vers als llocs on s'afectuen obres de fortificació i de defensa.

L'hora de presentar-se serà a dos quarts de set del matí, davant la Conselleria de Treball (Via Duruti, número 16).

A PROFIT DELS REFUGIATS I ASSISTÈNCIA INFANTIL

Regna gran expectació per a la presentació a Premià de Mar el festival que a profit de Pro Refugiats i Assistència Infantil, organitzat per al dimarts vinent, al vespre, el Grup de Transmissions.

El «Cent d'Amistat Obrera», ha cedit generosament el local sota el qual vibrarà l'art dinàmic dels soldats de Transmissions que deixaran per uns moments llurs elements de guerra, per tal de contribuir en un esforç conjunt a augmentar els cabals Pro Refugiats i Assistència Infantil.

L'Alcalde de Premià, ha donat també tota mena de facilitats per al millor èxit de la vetllada.

Exèrcit Popular Regular, endavant, per una Espanya millor!

I bé, quina mena de llenguatge és aquest? ¿Què es proposen, que persegueixen els orientadors de «El Socialista» amb aquestes paraules inadmissibles i intolerables que no havien estat escrites ni en els temps més ominosos de la Dictadura?

Abans d'entrar a fons en el comentari que ens mereix aquesta nota de «El Socialista», hem de fer constar la nostra enèrgica protesta pel que considerem una injúria que ens ha estat inferida com a catalans, com a republicans i com a antifeixistes. El comentari del diari socialista, que no fou superat per «La Nació» i «El Imparcial», constitueix un greuge inqualificable als milers de catalans i bascos que han donat la seva sang per a l'alliberament de la República.

¿D'on ha tret «El Socialista» això de l'ex Barcelona-Bilbao, emprant amb una manifesta mala fe una terminologia netament facciosa? ¿Què vol dir això que «l'ex Barcelona-Bilbao era una subversió constant de tota la nostra història i una negació formidable de la nostra personalitat»? ¿Es pot saber a quina història i a quina personalitat nacional es refereix «El Socialista»? Nosaltres podem afirmar que l'única història i l'única personalitat nacional contra les quals Catalunya i Euzcadi van adoptar una actitud subversiva era la història i la personalitat nacionals de l'Espanya monàrquica i feudal. ¿Es aquest Espanya que pretén reivindicar «El Socialista» amb un llenguatge perfectament adaptable a una mentalitat «nacionalista»?

¿Què pretén «El Socialista» en oposar els sentiments nacionals de Catalunya i d'Euzcadi, que amb una provada lleialtat han ofrenat els millors dels seus fills per a la defensa de la República, a l'«Espanya por encima de todo»? ¿Es moral invocar la figura del President de la República per a una campanya les veritables finalitats de la qual no endevinem?

En resum, i repetim: com a catalans, com a republicans i com a antifeixistes, expressem la nostra indignació i la nostra protesta per les paraules de «El Socialista». I ens plauria saber l'opinió que sobre aquesta qüestió tenen els diaris de Catalunya afins doctrinalment amb els redactors del comentari de referència.

46 països en la VI Conferència Internacional d'Instrucció Pública

L'informe del delegat d'Espanya causa sensació

Ginebra, 24. — En aquesta capital ha tingut lloc la Sisena Conferència Internacional d'Instrucció Pública, en la qual han estat representats quaranta-sis països.

En l'ordre del dia de la sessió figurava la lectura dels informes dels diversos governs representats, sobre el moviment educatiu durant l'escola 1936-37; l'ensenyament de les llengües vives i de la psicologia dels professors de primera i segona ensenyança.

La Conferència ha formulat una sèrie de recomanacions als distints ministres d'Instrucció sobre cada un d'aquests punts de l'ordre del dia.

Espanya estava representada a la Conferència pel director general de Primera Ensenyança, César Lombardía, pel director del grup escolar que acaba de finir, i ha posat de relleu la immensa obra realitzada pel Govern de la República durant aquest any de guerra per tal de millorar l'educació nacional.

Les dades aportades pel senyor Lombardía, especialment en allò que es refereix a la colònia escolar per als infants evacuats; sobre l'augment de nombre de mestres d'ambdós sexes i la seva major retribució i sobre el Segon Ensenyament que obrers han estat acollits amb el màxim interès.

En acabar la seva exposició, el senyor Lombardía ha estat interrogat per diversos delegats els quals desitjaven una ampliació de les dades exposades.

També ha intervingut el senyor Ballesteros, el qual ha parlat sobre la inspecció escolar i ha exposat detalladament la manera com es porta a cap a Espanya.

Tant el senyor Lombardía com el senyor Ballesteros han estat molt aplaudits després de llurs parlaments, i se'ls ha felicitat calorosament.

LA PREMSA DE MADRID

Madrid, 24. — Comentaris de la Premsa d'ahir:

«AHORA escriu: «Puede afirmarse sin caer en una afirmación gratuita que la constitución del Partido Único avanza. ¿Encontrará obstáculos en su camino? Porque son aún muchas las voluntades dispuestas que hacen el juego al fascismo; pero cualquiera que sea el obstáculo que pueda presentarse será salvado, porque el obstáculo más firme está vencido por la voluntad de unión de los dos partidos, expresada fehacientemente en las resoluciones del Comité Central del Partido Comunista y del Comité Nacional del Partido Socialista.

EL SOL diu: «Los oficiales italianos no puede reparar en medios ni procedimientos. Todos han de ser buenos para llegar al aplastamiento definitivo del fascismo en Europa.»

EL VEREDICTE FOU DE CULPABILITAT

En el Tribunal Popular número 1 comparegut Josep Planes Infante, acusat d'haver mort en baralla, al carrer del Consolat, un milicià anomenat Torres Tamorano.

El processat manifestà que l'interfete l'havia compromès i, en demanar-li explicacions, va insultar-lo i tractà d'agredir-lo, per la qual cosa es defensà disparant l'arma que li ocasionà la mort.

El veredict del Jurat fou de culpabilitat amb una atenuant. Fou condemnat a tres anys de presó.

Els dos Presidents, a Montserrat

Aquest matí han sortit en automòbil cap a Montserrat, en una excursió organitzada a honor del President Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

En arribar els il·lustres viatgers a Montserrat, han estat rebuts pel comissari de la Generalitat al Patrimoni Artístic de Montserrat, el diputat Aguirre, hoste il·lustre de Catalunya, els presidents de Catalunya i d'Euzcadi, acompanyats del ministre de Justícia de la República, senyor trujó; dels consellers de la Generalitat senyors Pi i Suñer i Sbert; del delegat d'Euzcadi a Catalunya, senyor Arístides; del subsecretari de la Presidència, senyor Haurrot; del comissari de Propaganda, senyor Miravittles; del secretari del President Aguirre, senyor Basaldúa; del senyor Arístides; del senyor Altaba, i de nombrosos elements d'aquesta Delegació, periodistes i reporters gràfics.

També formaven part de la comitiva, les senyores de President Companys, del senyor Arístides i la senyoreta Pi i Suñer.

Prengueren Villanueva de la Cañada i, en un sol dia, resistiren victoriosament els contraatacs enemics

La brigada de reclutes valencians s'ha convertit en brigada de xoc

Madrid, 22 de juliol. (Del nostre corresponent al Centre). — És una brigada constituïda fa poc. Tots els components, a excepció d'alguns, són valencians. Tots són reclutes. Però reclutes plens d'entusiasme per la causa popular, que anhelaven arribar al front per tal de demostrar el seu fervor.

TENIEN GANES DE LLUITAR

Estiguéren als voltants de Valdemorillo, durant alguns mesos. Allà no podia considerar-se un front. Cada vegada que els visitàvem ens deien el mateix: —Així no hi ha res a explicar, perquè no anem a referir sempre la mateixa història de l'evadit, que sempre és la mateixa, encara que sempre és veritat. Tots els dies ens arribava algun minyó que fugia del terror dels rengles facciosos. Però això no és la guerra. Alguns desapareixen, alguns cançanada de tant en tant, i sempre així. Ens avorrim d'allò més!

Però l'exèrcit del Centre inicià, fa quinze dies, una ofensiva, que continuava victoriosa. En aquesta ofensiva hi ha participat la brigada composta per valencians.

BRIGADA DE XOC

Cal deixar la carretera, travessar un ampli camp cobert d'erba rossa i començar a pujar el pendent. Paisatge característic de la serra madrilenya. Olor de fangosa. Alguns pins. Entre un munt de roques hi ha els homes de la brigada. Els seus comandants els parlen. Els estimulen a seguir lluitant com ho han fet fins ara, i els comuniquen una gran notícia: el Cap de l'Exèrcit els cita en l'ordre del dia, els felicita i els converteix en brigada de xoc. Gran guardó que solament poden ostentar els privilegiats pel valor, els que durant el terrible combat han demostrat llur tremp i tenacitat, els minyons valencians de la brigada s'han fet mereixedors del guardó només en vuit dies de combat.

La brigada fou una de les que entraren a Villanueva de la Cañada. Els seus homes, que anaven al davant, trobaren encara calent el cadàver del cap facciós del poble, el qual s'havia suïcidat en veure que no hi havia resistència possible, davant l'empenta dels nostres soldats. El seu cadàver, terriblement inflat, encara està allà esperant que li arribi el moment d'ésser enterrat o calcinat, puix que els minyons ens van dedicant a aquesta feina en els moments que els deixa lliures la lluita. Han estat tants els cadàvers faccistes trobats al poble!

DINOU CONTRAATACS
No solament s'havia de conquistar el poble, sinó seguir endavant per

tal d'establir posicions a certa distància d'ell, que fessin possible la seva defensa contra els contraatacs que s'esperaven dels facciosos i que arribaren, naturalment.

—En un sol dia —ens diu Morillo, el major del quart batalló— els soldats efectuaren dinou contraatacs. Fou admirable el comportament dels minyons. No tingueren ni un moment de vacil·lació. Resistiren en els seus llocs, i un rera altre tots els atacs foren rebutjats i solament serviren perquè els faccistes deixessin els millors dels seus homes sobre el terreny.

Sabem que alguns d'aquests atacs foren terribles. Els moros i els italians arribaren en ocasions a cinc metres de les nostres trinxeres, però les bombes de mà dels soldats de les brigades els feren retrocedir, i tots els esforços de l'enemic resultaren inútils.

UN ARDIT INGENU

—Com que no podien amb nosaltres per les males, recorren a una cosa que suposo que ells en diuen astúcia —continuen explicant-nos—. Fa dos dies, veírem que de les trinxeres enemigues sortia una quantitat enorme de moros. Era un tabor complet, que avançava amb el fusell

penjat en bandolera, sense posició d'atac; nosaltres ens quedàrem una mica sorpresos. Ignoràvem si volien passar-se als nostres rengles. Els esperàrem preparats i els deixàrem apropar.

—I què feren?
—Quan arribaren a pocs metres de les nostres trinxeres s'aturaren i començaren a fer-nos senyals per tal que ens passéssim a ells. Donaven visques a Franco i crics faccistes, i llurs gestos eren cordials, insistint molt que ens en anéssim amb ells al camp rebel.

—I ho fereu? —preguntàrem irònicament.

—Naturalment! —ens respongueren tot fent una gran riallada—. No cantarem poc bé les metralladores i els fusells. La pressa que ens donaven els minyons a disparar! Mai no havien tingut un blanc tan a punt. Foren molt pocs els moros que pogueren tornar a llurs posicions, d'on havien sortit. Allí, entre les línies de trinxeres, quedà gairebé complet el tabor de Regulars.

COM ELS MILLORS VETERANS

—Com us explico que fessin això? —preguntàrem.

—Ens ho ha aclarit un moro que poguérem agafar viu. Tots anaven enganysats. Els moros són ingenys i es creuen tot allò que hom els conta. Els faccistes els digueren que a les línies republicanes estàvem desmoralitzats. I que, així que arribessin prop de nosaltres en zo de pau i ens invitessin a anar amb ells, ho fariem de seguida. Ben cara han pagat llur ingenuïtat, puix que gairebé tots moriren allí.

I allí, als seus llocs, continuen encara els minyons de la brigada. Ni tot el foc d'artilleria que s'ha fet sobre llurs posicions, ni els diversos bombardejaments que l'aviació enemiga ha efectuat sobre ells, no els ha fet moure del lloc.

Han estat vuit dies de combats continus. Vuit dies d'atac, primer, i de resistir després els esforços que els faccistes feien per tal de reconquerir les posicions que havien perdut. Vuit dies durant els quals els minyons de la brigada han demostrat que són tan bons combatents com els veterans.

Per això la brigada, composta de reclutes valencians, s'ha convertit en brigada de xoc.

Del meu "bloc" de guerra

"Tango" ja està un xic més tranquil. Fins i tot sembla que tingui interès a posar-se davant de l'objectiu de Boada. X és el nostre company Lorenzo, autor d'aquestes cròniques

REMARCA

Tots els diaris han saludat amb el respecte, el sentiment de solidaritat i l'efusió que respon a la seva altíssima jerarquia, la vinguda a terres catalanes del President del gloriós poble d'Euscadi, i han dedicat a les seves activitats d'aquestes dies, de tanta transcendència per al futur dels dos grans pobles hispànics, l'atenció que es mereixien.

Hem dit tots els diaris, però hem de fer alguna excepció. Hi ha hagut un copista que s'ha dignat comentar l'història vintidors de l'illustre President de tots els bascos, aduuc dels comunistes, i que avui amb un simple solt de deu o dotze ratlles, encabint en un recó del periòdic, ja dona per complerta la seva missió, i més no informativa, la qual cosa no li priva de dedicar extens espai a aplaudir, en un sobtat frenet de provincialisme, totes les campanyes orientades a minimitzar l'adnuc a camuflar la portació de Catalunya a la guerra.

Es molt possible que sigui més important per a certs diaris una reunió de cèl·lules al vialatge històric del President d'Euscadi.

Que els catalans en prenguin nota.

Aquell mocador que em va fer plorar...

El com reien els camarades santarís!

Davant mateix d'ells, «Tango» gaudia com un joll llançant-me a terra. Les dues primeres vegades que volguérem assegurar-nos damunt les nostres posicions, els dos sortides disparadíssimes. La primera, un repòsició al natural —com en va dir el caporal Pacheco—, i la segona, un aparatósissim esbaltó del carner.

Naturalment que jo no hi entenc res en aquestes matèries d'equitació però, des de terra mateix, mentre escupia encara la pols que havia entrat a la meua gorja, sentia com el caporal Pacheco:

—Y qué revoloción! Y qué saltazo del carnero!

Mentrestant, Boada, el fotògraf, enfilat en allò que podríem dir-ne la grupa de la jaca, em clavava l'ullet:

—Que no pots? La sang em bullia, els meus nervis estaven en un estat d'altíssima tensió.

El tinent plaçador militar, el bon amic Vicenç Gasulla, ens havia dit unes hores abans:

—Oye, camarada periodista, ¿quieres venir al observatorio?

Naturalment que, sense ésser un astròleg militar, sempre m'he imaginat que l'observatori deu ésser en un cim, cim que difícilment pot pujar un cotxe. Per això que aprofitant la calma del dia, un passeig a cavall sempre és un gran afició, encara que, en tant en tant, el pobre «Tango» galopés mig empietant en sentir el finíssim zúlet de les bates.

I heus ací com, escortats pels capallistes de Gasulla, ens vàrem endinsar pels boscos, pujant i baixant muntanyes.

Nosaltres, ja amb un xic més de domini de cavall, vàrem escoltant les aventures que ens explicava Gasulla quan la seva campanya al front d'Aragó.

I diem amb un xic més de domini perquè ja trobàvem sense abraçar-nos cap cavall, sense cap animal, i la trista realitat ja ens havia ensenyat que per baixar un pendent ens havíem de tirar en terra i aguantar-nos amb la cua del «Tango».

A les sis de la tarda ja donàvem l'esquena a l'observatori del front. El sol, que arria de terra, quedava ple damunt els nostres clatells. «Tango» feia grans quantitats d'esquema per la boca.

Sols ens faltava veure un riut! Ja teníem tot el bestiar banyant-se al Tajuña, mentre nosaltres ens internàvem per uns boscos fins a arribar a uns camps de blat.

Allà potser bérem —ens digué Gasulla, mentre ens assenyalava una masia que hi havia al costat d'una era.

No podríem arribar-hi. Transportar una era en plena activitat és quelcom impossible. Homes, dones, oïdors, tots agafats amb unes fortes molt llargues de justa, s'entremuntant tirant el blat enlaire.

Com sigui que jo contemplava la masia amb un caire d'indiferència, el diplomàtic Recasens em deia a cau d'orella:

—Ara el baten.

—Dónde vais, güenos mozos? —ens digué un velliet que representaria una seixanta anys.

—A por un poquitín de agua —digué Gasulla.

—Pues sentaos aquí que ya viene. ¡Nati! ¡agua fresca aquí!

La «Nati», una velleia, comença a anar d'un costat a l'altre de la masia.

—Sols de la Brigada Internacional? —Por qué? —contestàrem tots.

—No os entendemos. —Pues somos catalanes.

—¿Catalanes? ¡Nati! ¡Tráete también el aguadiente!

S'anava fent fosc... Assaguats sota una monumental enredadora, veiem com un a, o en colla, anaven plegant un pagès.

Les noies es treien el mocador de colorines que els tapava el cap i, amb un paquetet de plats i un porró, marxaven dantant cap al poble. Els homes, enfilar a l'esquena de llurs respectives mules, desapareixien per la carretera tot encenent la pipa.

Mentrestant, Remigio, el velliet aquell, assegut davant nostre, al costat de la seva Nati, amb els ulls vermellots per l'angoixa que el dominava, ens deia:

Catalunya homenaixa Mèxic

Assistiu al Gran Miting del Cinema Coliseum que «Els Amics de Mèxic» celebraran demà, dia 25, a les onze del matí, com a acte de simpatia i franca adhesió a la gran República germana.

En aquest miting hi prendran part, com a oradors, els següents senyors:

J. MARTINEZ.
Dr. FELIX MARTI IBARZ.
ANTONI M. SBBT.
EDUARD BARRIOBERO.
ALEXANDRE GOMEZ MANGADA (cònsol general de Mèxic).

Presidirà l'acte el senyor Ezequiel Enderiz, president de l'entitat.

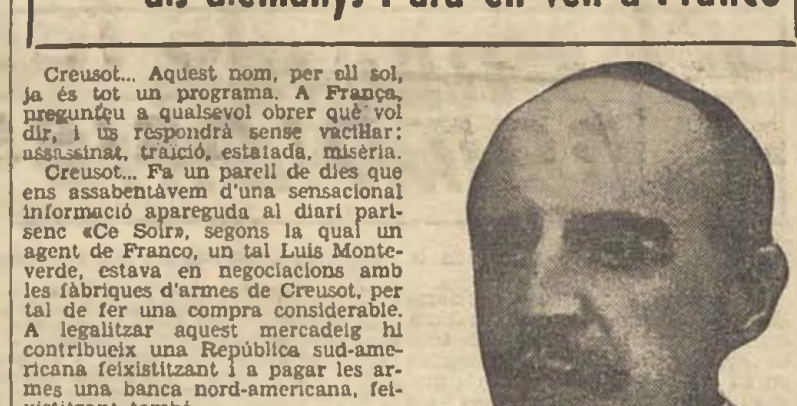
TOT AIXO HI SURT

GUANYANT EUROPA

L'Havana, 24. —L'anomenat comte de Covadonga, que ha estat obligat pels Tribunals a pagar un terç de les seves rendes a la seva ex-esposa De Sanpedro, ha decidit aforar el seu viatge a Europa fins al setembre.

EL CREUSOT

Empresa francesa que vengué armes als alemanys i ara en ven a Franco

SCHNEIDER

Creusot... Aquest nom, per all sol, ja és tot un programa. França, preguntada a qualsevol obrer que vol dir, i us respondrà sense vacil·lar: assaïnada, tracció, estalada, misèria.

Creusot... Fa un parell de dies que ens assabentàvem d'una sensacional informació apareguda al diari parisienc «Le Soir», segons la qual un agent de Franco, un tal Luis Monteverde, estava en negociacions amb les fàbriques d'armes de Creusot, per tal de fer una compra considerable.

A legalitzar aquest mercaderie hi contribuïx una República sud-americana feixistitzant i a pagar les armes una banca nord-americana, feixistitzant també.

La notícia té tots els caràcters d'ésser certa. Malgrat que en l'actitud enèrgica que de poc temps encà ha adoptat el Govern de París, hi col·laboren i hi estan d'acord tots els estaments i tots els partits —és a dir, tota la nació— perquè veuen que una victòria de Franco seria terriblement amenaçadora per a França, malgrat això, la història de les fàbriques d'armes del Creusot ens autoritza plenament a creure que no vacil·larà ni un sol instant a vendre l'armament que hauria d'ajudar Franco. I, naturalment, aquest no faria pas escarafalls davant d'armes franceses, comprades amb diner americà.

Una quantitat d'exemples, trets d'una llista inacabable, ens demostraran que això que diem és cert.

El Creusot és una conca minera i siderúrgica, establerta a França, prop de la frontera amb Alemanya. La propietat de les fàbriques i de les mines és la Societat Schneider, un dels trusts armamentistes més vells i més poderosos del món.

M. Eugèni Schneider (el 26. membre de la dinastia), és totpoderós. Quan ha volgut fer desaparèixer les taques de sang del seu frac, s'ha fet nomenar acadèmic de primera de l'Acadèmia de Ciències Morals, Polítiques i Econòmiques (III). Vuan ha volgut rebaixar els jornals als seus obrers (que ha estat amb molta freqüència), ho ha fet sense trobar ni resistència ni entremetida legal. I és cosa que cobra els han de despesar a les cantines i als magatzems de la Societat Schneider.

El testaferró d'aquesta societat és M. de Wendel, senador, home d'afers molt conegut i implacable negociant.

Però tot s'acaba. I l'eulòria de M. de Wendel i de M. Schneider s'ha acabat diverses vegades. Les rebel·lions s'han repetit en el transcurs dels anys. El 1848, el 1872, el 1906, el 1926... I ara, en ple 1937, un diputat candidat del Front Popular ha tingut l'audàcia inòcua de presentar-se al Creusot... i ha guanyat.

Això és la presentació. Veiem, ara, els fets.

Un de ben sospitós, per començar, Creusot, malgrat la seva importància estratègica, malgrat el seu interès evident com a objectiu militar i malgrat la seva proximitat a la frontera franco-alemanya, no va ésser mai agredit ni bombardejat durant els quatre anys de guerra.

D'una banda, és clar, els alemanys volien conservar intactes les instal·lacions per si podien apoderar-se'n. Però d'altra banda, i això és el veritablement important, a la Societat Schneider hi ha una intensa participació de capitals alemanys. I és natural que els acionadors de l'altra banda del Rin fessin pressió sobre l'Est Major del Kaiser per tal que es respectés la seva propietat en terres de França, sense tenir en compte que s'hi estiguessin construint armes i municions que mataven els soldats alemanys.

Els epulians que defensaven la terra de Borgonya contra els alemanys, eren metrallats amb metralladores fabricades a Creusot, potser fabricades per les seves mateixes mans. En efecte, el 1912, l'Exèrcit alemany va comprar a la casa Schneider dues mil metralladores d'un nou model, que era en realitat un model secret de l'Exèrcit francès, però amb lleugeres modificacions per tal que no es pogués dir que s'havia robat un secret militar.

Els obusos alemanys eren construïts, en gran quantitat, amb ferro francès, venut al Govern de Berlín, pocs mesos abans de la guerra, pel «Comité de Forges», del qual era president M. Schneider.

Tots els fusells que emprava l'Exèrcit austríac eren construïts segons una patent de Creusot, venuda a Àustria-Hongria feia pocs anys...

Amb aquests exemples n'hi hauria ben bé prou per a posar de lleure el veritable caràcter d'aquest nou «fornissure» de Franco. Però n'explicarem encara un altre, que dona tota la llum sobre el poder que tenen els armamentistes.

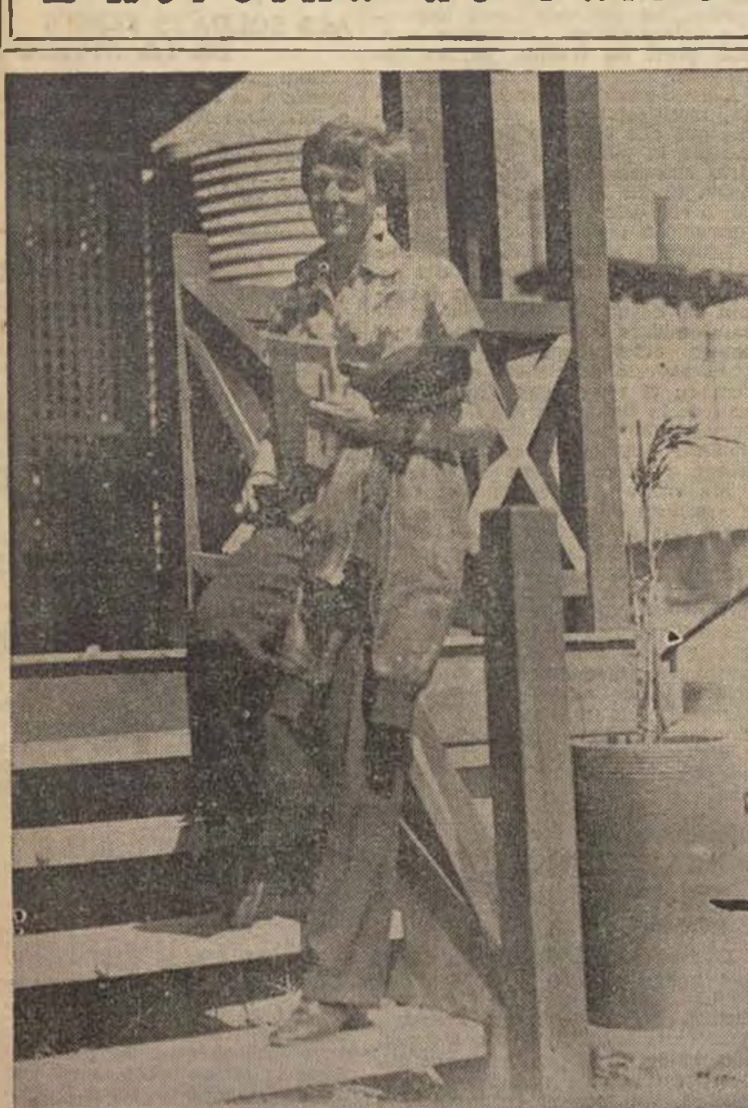
El 1913, el ministre de la guerra de l'Imperi Otomà recorregué Europa fent encàrrecs per al seu exèrcit. Al Creusot li oferiren diversos models de fusell i metralladora, a preus exorbitants. Però al mateix temps li oferiren, si es quedava l'estoc, que li gestionarien un emprèstit pel valor de la compra i, en efecte, l'emprèstit fou cobert pel petit estalvi. Els bancs eren instrument de Schneider i el Govern feia els ulls grossos. Però mentre s'estava fabricant el material destinat a Turquia, esclatà la guerra. En aquell moment el ministre otomà es trobava a Essen, on hi ha les fàbriques Krupp. I com que les armes franceses no li podien arribar, esmorçà en armes de la casa Krupp els milions que havia obtingut del petit estalvi francès gràcies als bons oficis de M. Schneider.

Com es veu, aquest honorable capitalista internacional no deu pas tenir cap escrúpul a fabricar armes per a Franco, un dels principals enemics de la seva pàtria. El diner és internacional. I no taca...

Però el Govern de París potser sí que hauria de tenir escrúpols.

Dilluns que ve parlarem de la Banca Morgan, que ha estat la que ha deixat a Franco els diners necessaris per a comprar aquestes armes.

L'heroína de l'aire

Tota esperança perduda, tota possibilitat de trobar-la es donà ja per descartada. Amelia Earhart ha mort, d'una mort gloriosa. Heroína de l'aire, on trobà la glòria que haurà de perpetuar la seva memòria, hi ha trobat també mort gloriosa. L'aviació mundial ha perdut una de les seves figures més prestigioses. La seva mort ha commogut el món enter. Avui publiquem aquesta fotografia pòstuma. Fou presa en el curs del seu darrer raid, en arribar a l'aeròdrom de Darwin, Austràlia (Keystone)

LA SITUACIÓ DE LA U.R.S.S.

Explicada per un periodista anglès

Londres, 27. — El periòdic liberal «News» Cronicles anuncia aquest estat d'una manera assensada una col·lecció d'articles de Pau Winteron el qual retorna d'un viatge a la U. R. S. S.

A l'article d'introducció que es publica avui, Winteron declara que no hi ha res de cert dels rumors fets sobre el «stranger» de resulte del darrer procés de Moscou.

Declara l'article que ha pogut treure documentació de les fonts més diverses i personalment ha pogut veure moltes coses.

—No hi ha hagut agilitat a Moscou, diu, no hi ha hagut necessitat de tropes per a mantenir l'ordre als carrers. L'uny d'haver estat enterrada la nova Constitució és objecte de totes les converses i es preparen activament les primeres eleccions generals per a la vinent tardor.

No es tracta de dictadura militar ni de llei marcial. Tot allò que es pugui dir és que ha augmentat el control civil damunt l'Exèrcit. Es també fals que es treballi per a retornar al règim capitalista.

Hi ha diferències al·l'ingressar pels que indiqui decadència del socialisme.

L'any agrícola ha estat bo i millorarà

Madrid, 24. — El sots-secretari d'Agricultura, Adolf Vazquez Humasque, ha fet les següents declaracions a un redactor d'«El Liberal»:

—Des del moment que esclatà la sublevació, la principal preocupació del Ministeri fou la de reglamentar la vida del camp per tal d'obtenir el màxim rendiment de les terres de conreu de la zona lleial; i per això es donà compte que calia substituir de l'activitat els antics directors de les empreses agrícoles que explotaven al camp els homes a profit seu.

Tenim actualment, als graners, tretze milions de quintars mètrics d'ordi, per no citar altres cereals, com civada, cigrons, garrofes, mores i mongetes, que també són objecte preferent del nostre interès.

L'any agrícola ha estat bo i millorarà sense dubte, encara que pel als qui pretenen fer una política contrària a la realitat del que avui és exact: als camps de l'Espanya lleial.

Els canons alemanys que apunten a Anglaterra

Hi hagué una època en què es repetia arreu d'Europa una frase de Napoleó: «Anvers és una pistola carregada que apunta al cor d'Anglaterra». I per això que la realitat naval i estratègica a què es referia el gran cors havia canviat molt des del 1810, quan els alemanys, sense sense lluita, s'apoderaren el 1914 del port belga, la sensació fou enorme. El fet que Winston Churchill, aleshores primer lord de l'almirallat, envies, per a defensar Anvers, una divisió d'Infanteria de Marina, que no pogué fer res perquè el rei Albert evacuà la població i les fortificacions construïdes per Brimmont, amb la totalitat de les seves divisions de campanya, contribuï al fet que hom cregués que Alemanya havia aconseguit un èxit ressonant, que li assegurava, sobre el seu rival, avantatges gairebé decisius.

L'altra tarda, a la Cambra dels Comuns de Londres, diversos diputats, conservadors, liberals i laboristes, interpel·laren el Govern sobre l'artilleria de les costes espanyoles immediates a Gibraltar, la qual cosa els alarma profundament. Canons de dotze polzades foren emplaçats a altures dominants i des d'allí poden escombrar l'Estret amb els seus focs i destruir en poques hores el port i la ciutat que s'obreu a l'empur del Penyal famós.

Entre els interpelladors, figuraven el major Atkin, una duquessa que estigué fa poc a Espanya, Winston Churchill, el qual ara és diputat i no té cap càrrec i el cèlebre Lloyd George, un dia àrbitre de la política europea.

El sots-secretari del Foreign Office respongué confirmant el muntatge de peces de llarg abast a les proximitats de Gibraltar. Però va voler, després, tranquil·litzar la Cambra i afirmà que l'artilleria en qüestió havia estat realitzat pels rebels, a conseqüència del bombardeig d'Algeïres pel «Jaime I», vaixell de l'esquadra governamental hispana.

Les seves paraules, lluny de dissipar l'alarma, acabaren per augmentar-la. «Es cert o no és cert —va dir un diputat— que aquests canons dominen l'Estret?» El sots-secretari hagué de convenir que, efectivament, el dominen.

El que no va alegrir és que aquestes enormes peces de dotze polzades, de fabricació alemanya, munides per tota mena de munió i que, si arriba el cas, seran disparades per artillers del Tercer Reich que cridaran en fer-no: «Got strafe England!», com en els anys de la Gran Guerra, creuant els seus focs amb altres semblants, muntades a les proximitats de Ceuta.

Si Alemanya és avui el guardià de la Mediterrània, pràcticament, la sola sortida d'aquesta mar que és un llac italià, França i la Gran Bretanya queden desplaçades d'aquesta mar, no obstant els colossals interessos militars, polítics i comercials que venen a la seva costa.

Els canons d'Algeïres i Ceuta no apunten solament a Gibraltar i a l'Estret. Apunten, sí, com els d'Anvers fa més d'un segle, al cor de l'Albó orgullós.